

ca quan tracta i analitza els arcaïsmes. El contacte de llengües es fa palès en l'ús d'interferències procedents del castellà o del llatí.

És exhaustiu el quadre dedicat a la combinació dels pronoms febles. És considerable l'espai que dedica als d'adverbis o locucions adverbials, de quatre pàgines. És brillant l'exposició dedicada a les preposicions i locucions preposicionals, desenvolupada en més de sis pàgines. On també se li ha de reconèixer al doctorand una valuosa aportació és en la dedicada a la sintaxi oracional, que normalment és absent en els treballs de descripció diatòpica.

On, però, el doctorand ha dut a terme una anàlisi i una classificació més que excellent és en la part dedicada a les interjeccions, apartat que ocupa més de deu pàgines, una mostra evident de la creació pràcticament inesgotable que presenta la llengua oral. És una delícia, permeteu-me l'ús d'aquest terme gens acadèmic, la lectura del llistat de les interjeccions —expressives, conatives, fàtiques, representatives —on trobem, entre d'altres, les onomatopeies que imiten els sons que emeten els animals, o les persones, o els objectes.

Per tot plegat, hem de reconèixer en Joan Lluís Monjo una persona sàvia, en el sentit aspriu de la paraula. Un home savi i generós que ha dedicat pràcticament tota la seva vida a la seva llengua i als seus parlants. Un home que ha dedicat la seva vida a la salvaguarda d'un patrimoni lingüístic i cultural que singularitza Tàrbena dins el conjunt de la catalanofonia. Monjo és l'artífex d'un futur esperançador per a la pervivència del tarbener. Ell és la pedra angular damunt la qual es fonamenta l'edifici que aixopluga l'àrdua tasca del redreçament de l'ús del parlar de Tàrbena, del *parlar de sa* que, fins no fa gaire, s'havia endinsat en un procés d'anivellament i de substitució sense retorn. Avui, els tarbeners han capgirat el rumb que els duia a la desaparició de la seva peculiar singularitat lingüística. Recordem aquell aforisme que diu «les llengües no viuen ni moren, simplement són utilitzades o ho deixen de ser; la desuetud, a diferència de la mort, és un procés reversible». Monjo hi ha jugat un paper cabdal.

Desitgem que aquest estudi vegi ben aviat la llum; la seva publicació contribuirà a difondre la literatura popular i la modalitat lingüística dels parlants de Tàrbena, que els singularitza i que comparteixen amb la comunitat que s'estén de Salses a Guardamar i de Fraga a l'Alguer.

Pere NAVARRO GÓMEZ
Universitat Rovira i Virgili

VI Jornada LitCat de Grups de Recerca (Palma, 13 de maig de 2022). — El divendres 13 de maig va celebrar-se la VI Jornada LitCat de Grups de Recerca, coorganitzada pels grups LiCETC i LITERCAT amb el suport de la Societat Catalana de Llengua i Literatura i del Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la Universitat de les Illes Balears. S'hi varen reprendre els objectius de les convocatòries precedents: conèixer algunes de les línies de recerca específiques que actualment es treballen en l'àmbit de la literatura catalana contemporània i visibilitzar les línies d'interès més general dels grups als quals s'adscriuen els participants, a fi de promoure una xarxa estable de projectes en comú i contactes amb qui intercanviar coneixement i crear-ne de nou. La temàtica de les comunicacions va aglutinar-se sota la divisa «Literatura Catalana Contemporània: Canvi i Continuitat».

L'acte va arrencar amb la rebuda dels comunicats i dels assistents al pati amb cel obert de Ca n'Oleo, al carrer de l'Almudaina, i va inaugurar-se a la sala d'actes amb tres intervencions breus. Margalida Pons, investigadora principal de LiCETC, va donar la benvinguda amb una explicació del fil conductor de la jornada i va rememorar amb afecte els professors Joan Alegret i Joan Manuel Pérez Pinya. Pere Rosselló Bover, investigador principal de LITERCAT, va presentar els grups de recerca participants i la dinàmica de la jornada —comunicacions d'uns vint minuts de durada amb

espai per al debat— i dedicà unes paraules de record a l'estudiós J. Massot i Muntaner. Finalment, des del vessant institucional, Jaume Guiscafrè Danús, director del Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la UIB, va destacar la necessitat de construir ponts entre els diferents grups d'investigació que treballen la literatura contemporània, va agrair la feina de l'organització i va donar el sus a la jornada.

La primera mesa, moderada per Margalida Pons, comptà amb la participació de Caterina Riba, membre de GETLIHC de la Universitat de Vic, amb la comunicació «Maria Sevilla: la poesia com a hack lingüístic», una anàlisi de l'experimentalisme del codi des de noves lògiques conceptuals a la llengua poètica de Sevilla, i de Xavier Hernández, del grup Literatura Catalana Contemporània de la Universitat de València, amb «La 'musicalització' de la poesia d'en Joan Fuster. Un estudi intermedial dels poemes 'Bach' i 'Chopin'», una mostra de la recerca del primer any de tesi.

La jornada va prosseguir amb la moderació de Noèlia Díaz-Vicedo de la intervenció híbrida de Júlia Ojeda i, en connexió virtual, Teresa Iribarren, vinculades a la UOC des de LICMES, qui s'endinsaren en *L'altra, Els fills de Llacuna Park* i *Lena al descobert* des dels estudis afectius i les narratives de la precarietat a «El crac financer del 2008: seqüeles psicològiques i esfondrament afectiu en Maria Guasch». Seguidament, Magí Sunyer, de la Universitat Rovira i Virgili, adscrit a GRILC, va repassar la befa de les *bufes* a «Sobre el teatre popular vuitcentista», amb una veu potent i entusiasta, que adesiara va moure la rialla entre el públic. La tercera mesa, moderada per Maria Palmer, comptà sols amb la intervenció de Marcel Ortín, del grup TRILCAT, a la Universitat Pompeu Fabra, titulada «*El somni d'una nit d'estiu* en la traducció de Josep Carner: la recepció del text», perquè Simona Škrabec no va poder assistir-hi, tot i que se sumà a l'homenatge de Pérez Pinya.

La jornada es va reprendre amb una mesa moderada per Pere Rosselló, en què Xavier Pla, membre de LEMCOPAT, de la Universitat de Girona, abans d'encetar la comunicació «Per una poètica del viatge en la literatura catalana: de Josep Pla a Josep M. Espinàs», va encoratjar els participants a articular una xarxa ben sòlida d'investigadors de la literatura catalana contemporània, la qual, a més, considerarà que cal dignificar, tot desfent-se del discurs de queixa i victimisme que parasita aquests estudis. Després, Maria Àngels Francés va presentar «Vies alternatives de construcció del cànion: el cas de la literatura catalana», una anàlisi de la petjada de les xarxes socials en la reconstrucció del model canònic elaborada des dels Estudis Transversals i el Grup de Recerca Interuniversitari, de la Universitat d'Alacant i la Universitat de València.

La mesa moderada per Catalina Mir va incloure la participació d'Irene Zurrón, de LICETC, i d'Ivan Albesa, de LITERCAT. Zurrón llegí «El subjecte arbòria a la darrera narrativa de Mercè Rodoreda. Una mirada ecocrítica», sobre la conversió arbòria dels personatges de Rodoreda com a contrapunt al subjecte cèntric i racional, i Albesa presentà «La pirateria de l'edat moderna a les Illes Balears a partir de tres poemes de Miquel Costa i Llobera i 'Els captius (1665)' de Maria Antònia Salvà». L'última mesa, moderada per Jesús Revelles, va constar de la intervenció de Ricard Giramé-Parareda, de TEXLICO, a la Universitat de Vic, titulada «La 'marca literària', un nou element de recerca en els estudis de patrimoni literari» i de la presentació interactiva «Línies de creativitat didàctica en el disseny d'activitats automatitzades destinades a la planificació de rutes literàries», de Joan Marc Ramon, de la Universitat de Barcelona, adscrit a PoCió. Mercè Picornell va cloure la jornada i, a continuació, Maria Palmer guià una passejada literària per Palma.

Celebrem haver pogut viure presencialment la sisena edició de la jornada LitCat després del temps pandèmic. El debat va poder desplegar-se més enllà dels espais reservats per al plantejament de qüestions i l'atmosfera va ser agradosa i potenciadora de l'aliança de contactes. Per acabar, val a dir que les comunicacions s'aplegaran en un volum miscel·lani editat per la Societat Catalana de Llengua i Literatura, filial de l'Institut d'Estudis Catalans.

Maria PALMER I CLAR